

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Parnassvs Poeticvs Mœsto-Lætatus

Höfflich, Hieronymus

Altdorpii, 1623

VD17 VD17 15:745589E

XVIII. Ad salvatorem

[urn:nbn:de:bsz:31-138658](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-138658)

Hic tibi nec metas rerum, nec tempora ponam,
Sed terram aeternam sub ditione premes.
Sim quod ego sumamus, cum res cum facta loquantur,
A tota dignus posteritate coli.
Inflaboq; tibi nostri tunc numinis auram,
Ut vivas multos Nestoreosq; dies,
Tunc te in patriam, tunc te in sceptrareponam,
Adspiciet patrios quisq; deinde Lares.
Sic vobis constet, vero me dicier oro
Calculum Dominum, terrigenumq; Deum.
Hæc loquor, hæc faciam, (dicit rex Summus Olympi)
En! factum verbis congruat omne meis.

XVIII.

Ad Salvatorem.

Vera Dei soboles summiq; parentis imago,
Quæ indueras fragiles moribûdi corporis an
Ad te confugiens supplex tua numina posco (tus
Hei miserere animi nostri, miserere ferentis
Digna, & sis facilis mihi spes fortissima JESUS;
Jam caput immani vitiorum mole gravatum,
Sarcina quippe meum suppressit iniqua malorum,
Pectora pulsa fremunt gemitu, noctuq; dieq;
Ossibus ex haustis corpus contabuit agrum:
Neve suo solida mihi perstant robore vires,
Membris nulla quies datur & pax ossibus agris
Nulla

Nulla est, sed cunctos me vexant crimina in
horas, (re est.

Non mihi lata venit lux nec mihi grata vide-
Sic me conturbat mea mens; mea tristis est agra
Quum suadent somnos labètia sidera cæli, (est
Corpora cum placidum carpunt defessa soporè:
Omnes per terras, cum sylva & sava quiescunt
Æquora, cum fessa pecudes pictæq; volucres,
Et tacet omnis ager, cum densis agmina dumis
Alituum dulci somno sub nocte tenentur
Et pellunt curas cunctarum oblita malorum:
Tum meus in fælix animus non solvitur unq̃
In somnos, oculisve aut dulcem pectore noctem
Accipit & placidam membris dat cura quietè
Sed tristes fundens gemitus, oculosq; nitentes
Suffusus mentem nunc illic divide nunc huc
Hic peccatorum moles me vexat, at inde
Ipse dolis Sathanas cunctis instructus & arte
& Astuta dicit; Vitiorum mole laboras.
Post tua facta Deus superi regnator olympi
Te dabit in Stygias, Plutonia regna, paludes,
In quibus, he! justâ pænâ commissa luenda
Nec duro sistes illo sub iudice tutus;
His tremefacta novè gelidus per pectora sese
Insinuat pavor, hac dum tristi mente voluto.
En

En quid agā? misero quid jam mihi deniq; restat
Hei quo me vertā? Quis jam monstrare salutis
Audet iter? placidus quis dicitis demere curas?
Sed lux Christi adum spes o tutissima, Christe,
Cur pater altipotens cælo te misit ab alto
Virgineo castè natum de corpore casto?
Cur sero miserè vexatus ab hoste fuisti,
Dentibus innocua ut discerpitur agna lupinis?
Vulnera, ludibrium, patienti corpore diram
Cur passus mortem? Quo, quaeso, numine laeso
Ipse coactus eras, sancto cum sanguine vitam
Fundere, cumq; nihil peccāras, teste propheta?
Scilicet ob nostram passus mala tanta salutem,
Per varios casus, per multa pericula Christi
Tendimus ad Cælum, sedes ubi fata quietas
Ostendunt, tua sic fās regnare surgere Christi:
Ergo Dei soboles, hominum Salvator JESU
Te meus expectat, te postulat Spiritus, in te
Spes mea; Da veniam miseroq; ignosce precanti
Nam scelus agnosco, fateor, deploro gemoq;
Tete non alium scelerato crimine laesi.
Sed quantum pius es, tantum mea crimina dele
Participemq; poli fās de bonitate paternas
Sic nomen laudesq; tuas mea verba sonabunt
Perpetuasq; tibi per solvam carmine grates.

I.N.S.T.A.